

ване. Заслужава отъ тая страна да се споменатъ следнитѣ първенци: *Марко Поповъ, Никола (Колю) Марковъ, Марко п. Дамаскиновъ, Стою Попски, Сава Ганевъ, Станю Ботевъ, свещеникъ Костадинъ, Стою Димовъ, Йорданъ Славчевъ, Стою Ганчевъ (Гагата), даскалъ Ради, Марко Радевъ, Марко Николчинъ, Марко Колювъ Духовниковъ, Минчо Мързювъ, Стоянъ Кокалски* и др. Представители и съветници при общината бѣха: *Ради Марковъ, Стоянъ Гергевъ, кмета Ради Николовъ, Йорданъ Стояновъ, Стою Ганчевъ, Стою Добруджалиевъ* и др.

Отъ кметоветѣ най-много услужливъ като уменъ и разпоредителенъ управникъ, било предъ властѣта, било предъ селянитѣ, билъ *Радъ (Ради) Николовъ*. Чорбаджи (кметъ) *Ради* ходѣше отъ къща на къща да събира данъцитѣ не съ тевтери, а съ голѣмъ вѣнець отъ бѣли лѣскови рабоши, метнати презъ рамо. Той самъ рѣжеше данъцитѣ, бериитѣ, глобитѣ и по тѣхъ си ги събираше.

Подиръ Освобождението *Ради Николовъ* бѣше подрѣжникъ на *Стефанъ Стамболовъ* и води селскитѣ либерали до смъртъта си.

Черковища и праздници. — На храмовия праздникъ *Свети Георги* въ селото ставаше голѣмъ съборъ. На хорището предъ днешната потрѣбителна кооперация подиръ обѣдъ се развиваха кръшни хора. Преди обѣдъ отъ околнитѣ села идѣха много приятели, познати, роднини и следъ божествената служба въ църквата трѣгваха да посещаватъ изъ селото своитѣ близки. Всѣде бѣ сложена трапеза за гоститѣ и роднинитѣ. На този день преди Освобождението за првъ пѣтъ се колѣха и печаха агнета, занасяха се при кръста въ селото. Тамъ свещеникътъ четѣше обща молитва къмъ *Св. Георги*, благославяше трапезата, вземаше кожата, една плешка отъ всѣко агне и порѣзаникъ отъ питата.

Презъ годината се извършваха молебени по кръстоветѣ изъ нивята, при брѣста, на *Славчовъ баиръ* (ржтъ) и други оброчища. Пренасяха се въ жертвожвни, които се сготвѣха въ голѣми казани (котли) и се нахранваше цѣло село, което излизаше подъ църковния звънъ, водено отъ свещеника, кръста и хоругвитѣ отъ селото до оброчището.

Най-веселъ и бележитъ день за младежитѣ бѣ първиятъ день на Възкресение Христово. Всички младежи въ селото отъ 10 до 20 години се събираха въ църквата. Всѣки носѣше нѣколко краваи, 5-6 червени яйца въ червенъ пошъ съ завързанъ грошъ. Черковниятъ епитропъ и пѣвецътъ, следъ като биятъ тържествено селската камбана, подиръ което веселата дружина отъ стотина деца бива повеждана отъ тѣхъ и завеждана за обѣдъ въ *Плаковския манастиръ*. До стигането на манастира полето екваше отъ църковни пѣсни, особено „*Христосъ Возкресе*“ и народни пѣсни, смѣхъ,